

her belastningsindeks – at vi ud fra en renere teknologitænkning forbød alle pesticider i en gruppe undtagen det mest miljøvenlige, ville det ikke være konsekvensen?

Vi kan jo ikke være andet bekendt over for landmændene, over for det danske samfund, for hvis vi var klar over, hvilke pesticider der er de mest miljøvenlige, burde vi forbyde alle andre end de mest miljøvenlige. Er hr. Jens Vibjerg ikke enig med mig i det?

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil gerne sige til fru Elsebeth Gerner Nielsen, at det selvfølgelig er en ønskelig situation, men vi må også erkende, at forskellene i de enkelte situationer gør, at lige netop det middel måske ikke i alle situationer er det bedste. Derfor vil man, når man har nogle valgmuligheder, tage det til enhver tid bedste middel til netop lige den opgave, der skal løses, og det er dér, indekset skal være med til at gøre det let for brugere og vejledere.

Til hr. Peter Christensen: Det er jo klart, at hvis man har tre midler til en bestemt opgave, vil man til enhver tid vælge det bedste middel, hvis man har mulighed for det. Det samme er jo tilfældet, når hr. Peter Christensen vælger en hovedpinepille, dér vælger hr. Peter Christensen garanteret også den hovedpinepille, der passer bedst til den situation, som hr. Peter Christensen er i, og som har de færreste bivirkninger.

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Forslaget er endnu en lille brik i forsøget på at skaffe og sikre os rent drikkevand. Jeg tror, at det er en af de vigtigste målsætninger for alle Folketingets partier.

Jeg var glad for at høre ministerens meget positive udmelding om intentionerne i forslaget. Det er dog altid et første skridt. Jeg kan også se, at der er flere, der har været inde på det samme.

Så kommer spørgsmålet, om det rent faktisk kan lade sig gøre i virkeligheden. Fru Elsebeth Gerner var måske den, der kom det nærmest ved at spørge, om konsekvensen så ikke var, at vi forbød det værste. Men det er jo faktisk det, der sker i dag, hvor vi jo har forbudt de værste. Det håber jeg i al fald. Man går jo ind og vurderer de enkelte stoffer for deres giftighed og siger, at det her er simpelt hen for giftigt, så væk med det! Og når man laver den vurdering,

har man jo en vurdering af, hvor giftigt det er over for en lang række forskellige ting, og hvis man systematiserer den metode, man har, får man efterhånden opbygget en skala.

Hvis vi nu sammenligner det med medicinens verden, er vi jo ikke i tvivl om, at det er værre at give opium end en børnemagnyl, hvis man skal stilne nogle smerter, og der er mange midler, der ligger derimellem. Hvis vi skulle sammenligne med det område, vil vi overført til pesticidområdet sige, at det er de stærke midler, der skal beskattes hårdest, og man skal prøve at klare sig så længe som muligt med en børnemagnyl.

Der er midler, der virker meget stærkt, slår meget ihjel, rydder det hele, og der er midler, der virker meget specifikt på en lille del og i øvrigt ikke påvirker miljøet. Det er den type midler, vi skal sørge for at udvikle. Når vi taler om et belastningsindeks, er det jo for at fremme, at vi rammer så præcist som muligt, hvor vi ikke bare skyder med spredehagl, men skyder med en kugle, der rammer lige i centrum.

Den idé skulle vi gerne være foregangsmænd for, og selv om pesticider umiddelbart kunne synes som noget meget lokalt, må vi ikke glemme, at netop sprøjtning gør, at de mange gange bliver ført over store afstande. Et indeks vil derfor også være noget, der kunne bevirke, at nedfaldet andre steder blev mindre. Så jeg synes, det er et velegnet sted at være i den gule førertrøje og udvikle det instrument, så vi kunne få glæde af det – ikke kun i Danmark, men også andre steder.

Jeg er enig med ministeren i, at det kan være svært at veje det hele sammen til et indeks. Der skal være forskellige indekser på giftighed, som man kan måle med, og dér har man allerede på vandorganismeområdet en klar fornemmelse. Når man så har det på en række områder, kan man ud fra det konstruere et afgiftssystem, som gør, at vi bruger de midler, der rammer så præcist som muligt og påvirker omgivelserne i øvrigt så lidt som muligt. Derved får vi bekæmpet de skadedyr, svampe eller de andre ting, der kan være problemer med, så effektivt som muligt. Det vil sige, at der bliver mange områder tilbage, som vi kan dyrke eller kan dyrke med stor gevinst, og det vil ikke være nødvendigt at inddrage ekstra arealer for at kunne brødføde den ganske Jord, hvis vi arbejder så præcist med planteværnsmidlerne.